Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26488
Copyright: Admont, Benediktinerstift

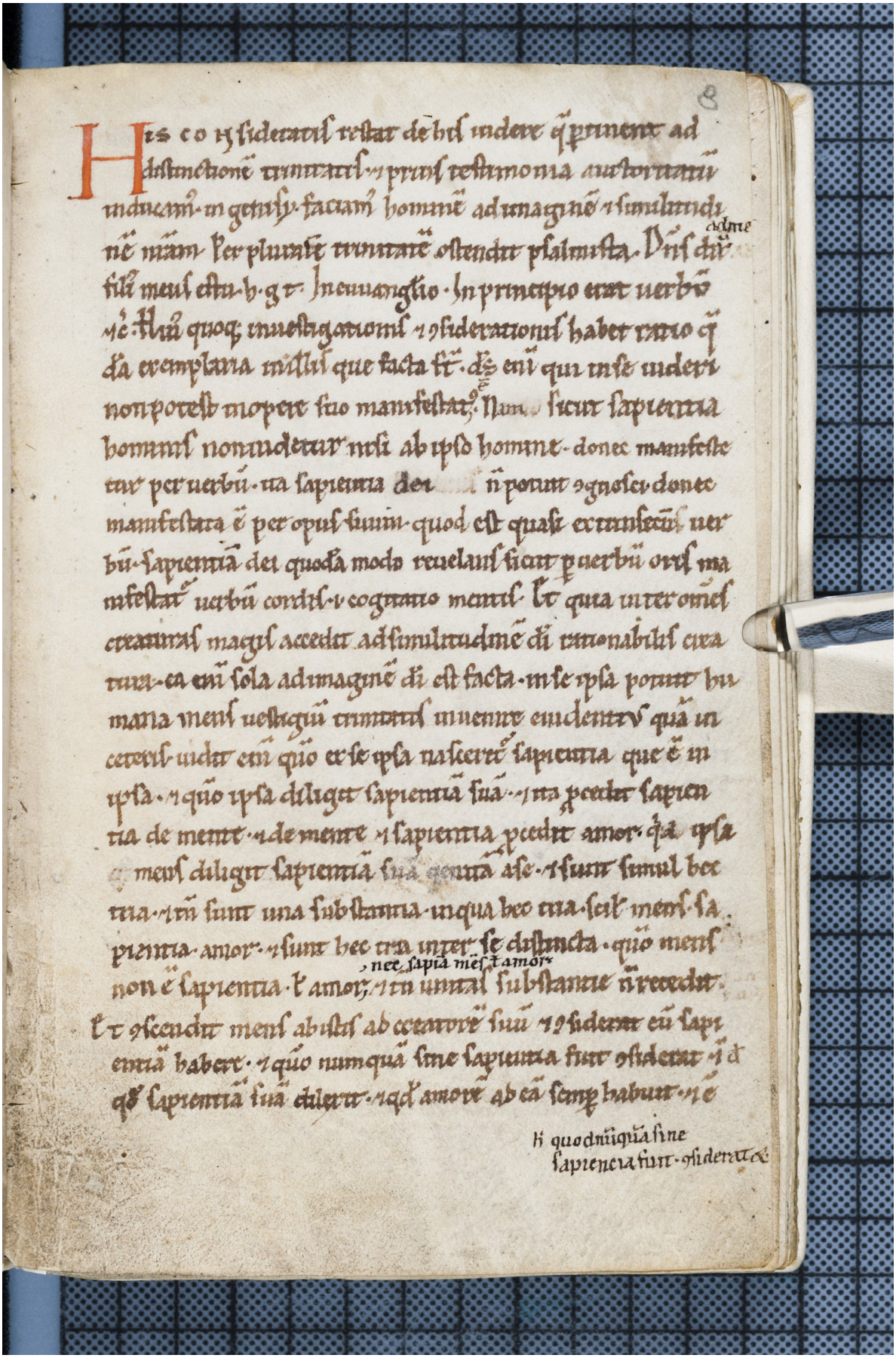

His considerati restat de his videre q̃ pertinent ad
distinctionem trinitatis. et prius testimonia auctoritatum
inducam. in genesi. faciam hominem ad imaginem. et similitudi
nem meam. per plurale trinitatem ostendit psalmista. Dnis dixit
filio meo. estu. b. g. t. In euangelio. In principio erat verbum
et. Illud quoq; inuestigationis et considerationis habet ratio q̃
da exemplaria illius que facta sit. dicit enim qui in se videri
non potest operis suo manifestat. Nam sicut sapientia
hominis non videtur nisi ab ipso homine. donec manifeste
tur per verbum. ita sapientia dei non potuit agnosci donec
manifestata est per opus suum. quod est quasi extrinsecus ver
bum. sapientiam dei quodam modo revelans sicut p̃ verbum oris ma
nifestat verbum cordis. et cognatio mentis. Et quia inter omnes
creaturas magis accedit ad similitudinem di rationabilis cra
tura. ea enim sola ad imaginem di est facta. in se ipsa potest hu
mana mens vestigium trinitatis invenire evidenter. quia in
ceteris videt eum quo ex se ipsa nasceretur sapientia que est in
ipsa. et quo ipsa diligit sapientiam suam. et ita procedit sapien
tia de mente. et de mente et sapientia procedit amor. qua ipsa
mens diligit sapientiam suam genitam a se. et sunt simul hec
tria. et tri sunt una substantia. in qua hec tria. scil. mens. sa
pientia. amor. et sunt hec tria inter se distincta. quo mens
non est sapientia. et amor. et tri unitas substantie non recedit.
et ascendit mens abiectis ad creatorem suum. et considerat eum sapi
entiam habere. et quo numquam sine sapientia fuit considerat. et d
q̃ sapientiam suam dilexit. et q̃d amorem ab ea semp habuit. et

nec sapia mes. et amor

Et quodnuiquam sine
sapiencia fuit. considerat